

Valsts ieņēmumu dienests

Talejas iela 1, Rīga, LV-1978, tālr. 67122689, e-pasts vid@vid.gov.lv, www.vid.gov.lv

LĒMUMS

Rīgā

28.08.2023. Nr. P005-17/27.1/11292

Uz 28.07.2023. Nr. b/n

SIA "PPPPPP"
Paziņošanai EDS

Par uzziņas sniegšanas atteikumu,
uzziņas sniegšanu un uzziņas sniegšanas
termiņa pagarināšanu

Valsts ieņēmumu dienests ir izskatījis SIA "PPPPPP" (turpmāk – iesniedzēja), reģ. Nr. 00000000000, 2023. gada 28. jūlija iesniegumu par uzziņas sniegšanu (turpmāk – iesniegums).

Iesniedzēja norāda šādu faktu aprakstu.

Iesniedzējas muitas brokeris (SIA "KKKKKK", reģistrācijas numurs 1111111111), (turpmāk – brokeris), informēja iesniedzēju, ka Valsts ieņēmumu dienesta Importa muitas kontroles punkts ir paziņojis, ka importa muitas deklarācija novirzīta statusā "Imports apturēts", ņemot vērā, ka konstatētas elektroniskās cigaretes ar tilpumu 14 ml, nikotīna daudzumu 5 %, kas neatbilst Tabakas izstrādājumu, augu smēķēšanas produktu, elektronisko smēķēšanas ierīču un to šķidrumu aprites likuma (turpmāk – likums) 3. panta piektajā daļā noteiktajam, t. i.:

"(5) Elektroniskās smēķēšanas ierīces, uzpildes tvertnes un nikotīnu saturošu vai nesaturošu šķidrumu atļauts laist tirgū tikai tādā gadījumā, ja tie atbilst šādām prasībām:

1) nikotīnu saturošs vai nesaturošs šķidrums ir pildīts īpaši tam paredzētās uzpildes tvertnēs, kuru maksimālais tilpums ir 10 mililitri, vai vienreizējas lietošanas elektroniskajās smēķēšanas ierīcēs, vai vienreizējas lietošanas kapsulās un šādu kapsulu vai elektronisko smēķēšanas ierīču rezervuāru tilpums nepārsniedz divus mililitrus;

2) maksimālā nikotīna koncentrācija nikotīnu saturošā šķidrumā ir 20 miligrami uz mililitru."

Brokeris, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, vērsās Valsts ieņēmumu dienestā, vērsot uzmanību uz faktu, ka likuma

3. panta prasības uz elektroniskajām cigaretēm attiecas gadījumā, ja produkts tiek laists tirgū, un likuma ietvaros ar laišanu tirgū saprot – neatkarīgi no izstrādājumu ražošanas vietas padarīt tos pieejamus patērētājiem, tajā skaitā mazumtirdzniecības vietās, par maksu vai bez tās, arī ar distances līgumu. Šajā gadījumā muitā apturētie produkti netiek laisti tirgū Latvijas teritorijā, bet paredzēti tālākai sūtīšanai trešo valstu tirgum, kur netiek piemērotas likuma prasības, tāpēc brokeris lūdza apstiprināt muitas deklarāciju.

Valsts ieņēmumu dienesta muitas punkta juridiskā daļa, izskatījusi brokera informāciju, sniedza viedokli, ka Valsts ieņēmumu dienesta Muitas pārvaldei, konstatējot, ka produkts neatbilst tam piemērojamajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, ir jāaptur tā laišana brīvā apgrozībā (Regulas 2019/1020 26. panta 1. punkta “e” apakšpunkts (saskaņā ar 25. panta 1. punktu izraudzītās iestādes aptur produkta laišanu brīvā apgrozībā, ja, veicot kontroles saskaņā ar 25. panta 3. punktu, jebkura iemesla dēļ ir pamats uzskatīt, ka produkts neatbilst tam piemērojamajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem) kopsakarā ar 25. panta 1. punktu (dalībvalstis par iestādēm, kas ir atbildīgas par Savienības tirgū ievesto produktu kontroli, izraugās muitas dienestus)). Turklāt, tās ieskatā, aizliegums piemērot laišanu brīvā apgrozībā nenozīmē aizliegumu piemērot jebkuru citu muitas procedūru.

Iesniedzēja konstatē, ka sarakstē ar Valsts ieņēmumu dienestu brokeris nav sniedzis precīzu informāciju, jo importa muitas deklarācijā Nr. 23LV000240R00EYER7 norādītās elektroniskās cigaretes ar tilpumu 14 ml, nikotīna daudzumu 5 %, nav paredzētas tālākai sūtīšanai trešo valstu tirgum – tas izriet arī no norādītā daudzuma. Konkrētie produkti iesniedzējai nepieciešami, lai tos testētu un pieņemtu lēmumu, vai turpmāk tos pasūtīt pie ražotāja, un slēgtu sadarbības līgumus par konkrēto produktu turpmāku realizāciju trešo valstu tirgos.

Iesniedzēja konstatē, ka citās Savienības dalībvalstīs gadījumos, kad produkti nav paredzēti laišanai brīvā apgrozībā Savienībā, bet trešo valstu tirgos, netiek norādīta nepieciešamība piemērot citu muitas procedūru, jo no deklarētajiem datiem ir viegli un pārskatāmi konstatēt importa un eksporta apjomu.

Lai varētu nodrošināt Latvijas Republikas tiesību aktiem atbilstošu darbību, iesniedzēja lūdz sniegt atbildi uz šādiem jautājumiem.

1. Kā rīkoties situācijā, t. i., kādu muitas procedūru piemērot, lai iesniedzēja varētu iegūt testēšanai nepieciešamos paraugus, kas deklarēti muitas deklarācijā, kā arī turpmāk?

2. Vai Regulas 2019/1020 26. panta 1. punkta “e” apakšpunkts un sekojoši 25. panta 1. punkts, 25. panta 3. punkts attiecas uz laišanu brīvā apgrozībā trešo valstu tirgos?

3. Vai šādu Savienības tirgū ievesto produktu kontroli īsteno visas Savienības dalībvalstis vai tikai Latvijas muitas dienests?

4. Vai ievesto produktu kontroli nav iespējams realizēt, salīdzinot iesniedzējas importa un eksporta deklarācijas un pieprasot papildu informāciju?

Valsts ieņēmumu dienests, izvērtējis iesniegumā sniegto faktu aprakstu un no minētajiem faktiem izrietošus konkrētus jautājumus, secina, ka iesniedzējas lūgums

par uzziņas sniegšanu par iesniegumā uzdoto trešo jautājumu ir noraidāms šādu apsvērumu dēļ.

Administratīvā procesa likuma 9. nodaļas “Uzziņa par savām tiesībām” mērķis ir iestādei saistošu skaidrojumu sniegšana par privātpersonas tiesībām konkrētajā tiesiskajā situācijā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 98. panta pirmo un trešo daļu privātpersonai ir tiesības saņemt uzziņu par savām tiesībām konkrētajā tiesiskajā situācijā (turpmāk – uzziņa). Iesniegumā par uzziņu ietver faktu aprakstu, no minētajiem faktiem izrietošu konkrētu jautājumu, atbilde uz kuru ir atkarīga no to juridiska vērtējuma, paskaidrojumu, kādēļ šī uzziņa nepieciešama, un, pēc iesniedzēja ieskata, – arī juridiskus apsvērumus.

Administratīvā procesa likuma 101. panta otrajā un trešajā daļā noteikts: ja uzziņas adresāts ir rīkojies atbilstoši viņam izsniegtajai uzziņai, tad iestādes vēlāk izdots administratīvais akts, kas attiecas uz jautājumu, par kuru šī uzziņa sniegta, nevar būt adresātam nelabvēlīgāks arī tad, ja vēlāk iestāde konstatē, ka uzziņa nav bijusi pareiza. Ja jautājums, par kuru sniegta uzziņa, vēlākā administratīvajā lietā ir viens no vairākiem jautājumiem, kas iestādei jāvērtē, tad šis vērtējums nevar būt adresātam nelabvēlīgāks, izņemot gadījumu, kad citādi lietas kopējais iznākums būtu adresātam nelabvēlīgāks vai arī tas būtu prettiesisks.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008. gada 14. februāra sprieduma lietā Nr. SKA-34/2008 13. punktā konstatēts, ka uzziņa ir veids, kā persona, pirms vēl valsts nav nodibinājusi publiski tiesiskās attiecības administratīvā akta veidā (tātad, realizējot publisko varu), var uzzināt kompetentās iestādes viedokli attiecīgajā jautājumā. Uzziņa ir iestādes atbilde uz uzdoto jautājumu par to, kā konkrētajos apstākļos ir piemērojamas tiesību normas. Caur tiesībām uz uzziņu persona īsteno tai Latvijas Republikas Satversmes 90. pantā garantētās tiesības zināt savas tiesības, kas ir vērstas uz tiesiskās noteiktības un tiesiskās skaidrības nodrošināšanu. Šo tiesību īstenošanas rezultātā persona var plānot savu rīcību, nebaidoties, vai pati ir pareizi sapratusi tiesību normas. Minētā sprieduma 17. punktā ir atzīts, ka iestādei, saņemot iesniegumu izsniegt uzziņu, ir jāapzinās gan tas, ka persona prasa uzziņu tieši tā iemesla dēļ, lai noskaidrotu savus publiski tiesiskos pienākumus, gan tas, ka ļoti iespējams, persona rīkosies atbilstoši uzziņā teiktajam.

No minētā izriet, ka uzziņas sniegšanas mērķis ir sniegt konsultāciju par to, kā, pēc iestādes ieskatiem, privātpersonai būtu jārīkojas konkrētajā tiesiskajā situācijā, lai privātpersonas veiktās darbības saskaņā ar uzziņā norādīto iestāde uzskatītu par likumīgām. Uzziņa ir veids, kā persona var uzzināt kompetentās iestādes viedokli par tiesību normu piemērošanu konkrētā situācijā, pirms ir uzsākta publiski tiesisko attiecību dibināšana (administratīvā akta izdošana).

Uzziņa tiek izsniegta iesniedzējai par konkrētiem normatīvo aktu piemērošanas jautājumiem tās tiesiskajā situācijā, lai iesniedzēja to varētu izmantot vēlāk administratīvajā lietā un par kuriem Valsts ieņēmumu dienests vēlāk attiecībā uz iesniedzēju varētu izdot administratīvo aktu. Iesniedzējas uzdots trešais jautājums neattiecas uz iesniedzējas tiesībām vai publiski tiesiskajiem pienākumiem, bet ir tāds vispārīga rakstura jautājums par muitas dienestu

pienākumiem, uz kuru atbilde sniedzama Iesniegumu likumā noteiktā vispārējā kārtībā un par kuru Valsts ieņēmumu dienests attiecībā uz iesniedzēju administratīvo aktu neizdos. Tāpēc iesniedzēja nevar īstenot Administratīvā procesa likuma 9. nodaļā ietvertu uzziņas saņemšanas mērķi un uzziņa par iesniegumā uzdoto trešo jautājumu nav sniedzama.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 98. panta pirmo, otro un trešo daļu, 101. panta otro un trešo daļu,

nolemju:

atteikt sniegt uzziņu iesniedzējai par iesniegumā uzdoto trešo jautājumu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 101. panta sesto daļu, 91. panta trešo daļu, 76. panta otro daļu, 188. panta otro daļu un likuma "Par Valsts ieņēmumu dienestu" 22. panta pirmo daļu iesniedzējai ir tiesības viena mēneša laikā pēc lēmuma paziņošanas pārsūdzēt to daļā par uzziņas sniegšanas atteikumu tiesā, pieteikumu iesniedzot Administratīvās rajona tiesas tiesu namā pēc iesniedzējas juridiskās adreses atbilstoši Administratīvā procesa likuma 189. pantam.

Tā kā iesniedzēja nevar īstenot Administratīvā procesa likuma 9. nodaļā ietvertu uzziņas saņemšanas mērķi, Valsts ieņēmumu dienests sniedz šādu vispārīgu atbildi uz iesniegumā uzdoto trešo jautājumu – *vai šādu Savienības tirgū ievesto produktu kontroli īsteno visas Savienības dalībvalstis vai tikai Latvijas muitas dienests* – Iesniegumu likumā noteiktajā kārtībā.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 20. jūnija Regulas (ES) 2019/1020 par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (turpmāk – Regula 2019/1020) 25. panta 1. punktā noteikts, ka dalībvalstis par iestādēm, kas ir atbildīgas par Savienības tirgū ievesto produktu kontroli, izraugās muitas dienestus, vienu vai vairākas tirgus uzraudzības iestādes vai jebkuru citu iestādi savā teritorijā.

Regulas 2019/1020 nobeigumā noteikts, ka šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs, tādējādi minētās regulas normas ir tieši piemērojamas visās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Proti, Savienības tirgū ievesto produktu kontrole atbilstoši Regulai 2019/1020 ir jāīsteno visām Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Valsts ieņēmumu dienests, izvērtējis iesniegumā ietvertu faktu aprakstu un no minētajiem faktiem izrietošus konkrētus jautājumus, atbildes uz kuriem ir atkarīgas no to juridiskā vērtējuma, sniedz šādu uzziņu par iesniedzējas uzdoto otro un ceturto jautājumu.

Regulas 2019/1020 25. panta 1. punktā noteikts, ka dalībvalstis par iestādēm, kas ir atbildīgas par Savienības tirgū ievesto produktu kontroli, izraugās muitas

dienestus, vienu vai vairākas tirgus uzraudzības iestādes vai jebkuru citu iestādi savā teritorijā.

Regulas 2019/1020 25. panta 3. punktā noteikts, ka produktus, uz kuriem attiecas Savienības tiesību akti un kuriem jāpiemēro muitas procedūra “laišana brīvā apgrozībā”, kontrolē iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar šā panta 1. punktu.

Regulas 2019/1020 26. panta 1. punkta “e” apakšpunktā noteikts, ka saskaņā ar 25. panta 1. punktu izraudzītās iestādes aptur produkta laišanu brīvā apgrozībā, ja, veicot kontroles saskaņā ar 25. panta 3. punktu, ir konstatēts, ka ir pamats uzskatīt, ka produkts neatbilst tam piemērojamajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem vai tas rada nopietnu risku veselībai, drošumam, videi vai citām sabiedrības interesēm, kas minētas 1. pantā.

Tā kā Regulas 2019/1020 nobeigumā noteikts, ka šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs, minētās regulas normas ir tieši piemērojamas visās Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regulas (ES) 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk – Regula 952/2013), 134. panta 1. punktā noteikts, ka preces, kas ievestas Savienības muitas teritorijā, no to ieviešanas brīža ir muitas uzraudzībā un tās var pakļaut muitas kontrolei. Vajadzības gadījumā tās pakļauj aizliegumiem un ierobežojumiem, ko pamato *inter alia* ar sabiedrības morāli, sabiedrisko kārtību vai sabiedrības drošību, cilvēku, dzīvnieku vai augu dzīvības un veselības aizsardzību, vides aizsardzību, tādu nacionālo bagātību aizsardzību, kurām ir mākslas, vēstures vai arheoloģiska vērtība, un rūpnieciskā vai komerciālā īpašuma aizsardzību, ietverot kontroli attiecībā uz narkotisko vielu prekursoriem, precēm, ar kurām ir pārkāptas dažas intelektuālā īpašuma tiesības, un skaidru naudu, kā arī attiecībā uz tām īsteno zivsaimniecības saglabāšanas un pārvaldības pasākumus un tirdzniecības politikas pasākumus. Preces paliek muitas uzraudzībā tik ilgi, cik vajadzīgs, lai noteiktu to muitas statusu, un tās neizņem no muitas uzraudzības bez muitas dienestu atļaujas. Neskarot 254. pantu, Savienības preces nav muitas uzraudzībā, tiklīdz ir noteikts to muitas statuss. Ārpussavienības preces paliek muitas uzraudzībā, līdz tiek mainīts to muitas statuss vai tās tiek izvestas no Savienības muitas teritorijas vai iznīcinātas.

Regulas 952/2013, 5. panta 16. punktā noteikts, ka “muitas procedūra” ir jebkura no šādām procedūrām, ko saskaņā ar Muitas kodeksu var piemērot precēm: a) laišana brīvā apgrozībā; b) īpašas procedūras; c) eksports.

Regulas 952/2013 201. panta 1. punktā noteikts, ka ārpussavienības precēm, ko paredzēts laist tirgū vai kas paredzētas privātai lietošanai vai patēriņam Savienības muitas teritorijā, piemēro laišanas brīvā apgrozībā procedūru. Saskaņā ar minētā panta 3. punktu ārpussavienības preces iegūst Savienības preču statusu, kad tās izlaiž brīvā apgrozībā.

Saskaņā ar Regulas 952/2013 210. panta “b” punktu precēm var piemērot īpašu procedūru – uzglabāšanu, kas ietver uzglabāšanu muitas noliktavā un uzglabāšanu brīvajā zonās.

Regulas 952/2013 215. panta 1. punktā noteikts, ka gadījumos, kas nav tranzīta procedūra, un neskarot 254. pantu īpašo procedūru noslēdz, kad precēm, kurām bijusi piemērota šī procedūra, vai pārstrādes produktiem tiek piemērota

nākamā muitas procedūra, tie ir izvesti no Savienības muitas teritorijas vai iznīcināti, neatstājot pārpalikumus, vai kad no tiem atsakās par labu valstij saskaņā ar 199. pantu.

Ņemot vērā minēto un atbildot uz otro jautājumu, informējam, ka Regulas 2019/1020 normas, tostarp Regulas 2019/1020 26. panta 1. punkta "e" apakšpunkts, 25. panta 1. punkts, 25. panta 3. punkts, ir tieši piemērojamas tikai Eiropas Savienības dalībvalstīs un neattiecas uz muitas procedūru – laišanu brīva apgrozībā – trešajās valstīs.

Atbildot uz ceturto jautājumu, informējam, ka preces, kas tiek izlaistas brīvā apgrozībā, iegūst Savienības preču statusu un vairs neatrodas muitas uzraudzībā. Tāpēc Valsts ieņēmumu dienesta Muitas pārvalde nevar īstenot to turpmāku uzraudzību. Tādējādi nav iespējams veikt minēto produktu kontroli – salīdzināt iesniedzējas importa un eksporta deklarācijas un pieprasīt papildu informāciju.

Tā kā uzraudzības muitas iestāde kontrolē īpašās procedūras pabeigšanu, salīdzinot ievestās preces ar izvestajām precēm, tostarp pēc muitas deklarācijām, tad iesniegumā minēto produktu kontroli būtu iespējams veikt, ja tiem tiktu piemērota īpašā muitas procedūra – uzglabāšana, kas ietver uzglabāšanu muitas noliktavā vai uzglabāšanu brīvajā zonā.

Sniedzot uzziņu, izmantotas šādas tiesību normas: Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 20. jūnija Regulas (ES) 2019/1020 par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 25. panta 1. un 3. punkts, 26. panta 1. punkta "e" apakšpunkts, Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regulas (ES) 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 5. panta 16. punkts, 134. panta 1. punkts, 201. panta 1. un 3. punkts, 210. panta "b" punkts, 215. panta 1. punkts.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 101. panta ceturtajai daļai uzziņu var apstrīdēt augstākā iestādē. Ja augstākas iestādes nav vai tā ir Ministru kabinets, uzziņa nav apstrīdama. Tā nav pārsūdzama tiesā. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 1. panta otro daļu augstāka iestāde ir tiesību subjekts, tā struktūrvienība vai amatpersona, kas hierarhiskā kārtībā var dot rīkojumu iestādei vai atcelt tās lēmumu. Ņemot vērā, ka Valsts ieņēmumu dienestam attiecībā uz uzziņu apstrīdēšanu nav augstākas iestādes, šī uzziņa nav apstrīdama un pārsūdzama.

Attiecībā uz iesniegumā uzdoto pirmo jautājumu informējam.

Tabakas izstrādājumu, augu smēķēšanas produktu, elektronisko smēķēšanas ierīču un to šķidrumu aprites likuma 3. panta piektās daļas 1. un 2. punktā noteikts, ka elektroniskās smēķēšanas ierīces, uzpildes tvertnes un nikotīnu saturošu vai nesaturošu šķidrumu atļauts laist tirgū tikai tādā gadījumā, ja tie atbilst šādām prasībām: nikotīnu saturošs vai nesaturošs šķidrums ir pildīts īpaši tam paredzētās uzpildes tvertnēs, kuru maksimālais tilpums ir 10 mililitri, vai vienreizējas lietošanas elektroniskajās smēķēšanas ierīcēs, vai vienreizējas lietošanas kapsulās un šādu kapsulu vai elektronisko smēķēšanas ierīču rezervuāru tilpums nepārsniedz divus

mililitrus, maksimālā nikotīna koncentrācija nikotīnu saturošā šķīdumā ir 20 miligrami uz mililitru.

Tabakas izstrādājumu, augu smēķēšanas produktu, elektronisko smēķēšanas ierīču un to šķīdumu aprites likuma 12. panta otrās daļas 4. punktā noteikts, ka Veselības inspekcija kontrolē šā likuma 3. panta piektajā daļā noteikto ierobežojumu izpildi.

Tādējādi Veselības inspekcija ir atbildīga par elektroniskās smēķēšanas ierīču, uzpildes tvertņu un nikotīnu saturošu vai nesaturošu šķīdumu kontroli.

Administratīvā procesa likuma 98. panta piektajā daļā noteikts: ja Administratīvā procesa likuma 9. nodaļā "Uzziņa par savām tiesībām" nav noteikts citādi, tad uz uzziņu attiecināmi šā likuma noteikumi, kas attiecas uz administratīvo aktu, tiktāl, ciktāl tie ir piemērojami, ievērojot uzziņas būtību.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 64. panta pirmo daļu, ja administratīvā lieta ierosināta uz iesnieguma pamata, iestāde pieņem lēmumu par administratīvā akta izdošanu viena mēneša laikā no iesnieguma saņemšanas dienas, ja likumā nav noteikts cits termiņš vai citā normatīvajā aktā – īsāks termiņš administratīvā akta izdošanai.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 64. panta otrajā daļā noteiktajam, ja objektīvu iemeslu dēļ šā panta pirmajā daļā noteikto termiņu nav iespējams ievērot, iestāde to var pagarināt uz laiku, ne ilgāku par četriem mēnešiem no iesnieguma saņemšanas dienas, par to paziņojot iesniedzējam.

Administratīvā procesa likuma 99. panta otrajā daļā noteikts, ka, sagatavojot uzziņu, iestāde var lūgt augstākas iestādes, Tieslietu ministrijas, kā arī citu institūciju palīdzību.

Valsts ieņēmumu dienests uzziņas sagatavošanas procesā, veicot iesniedzējas iesniegumā uzdoto jautājumu padziļinātu izpēti, ir konstatējis: lai nodrošinātu tiesību normu tiesisku, precīzu un efektīvu piemērošanu iesniedzējas konkrētajā tiesiskajā situācijā, kā arī, izsniedzot iesniedzējai uzziņu, saskaņā ar piemērojamām tiesību normām veicinātu iesniedzējas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību, nepieciešams saņemt Veselības inspekcijas tiesisko palīdzību uzziņas sagatavošanā par tās kā uzraugošās iestādes kompetencē esošu jautājumu – ar kādiem nosacījumiem iesniedzēja būtu tiesīga ievest preces paraugu testēšanai.

No Veselības inspekcijas viedokļa ir atkarīga atbilde uz iesniegumā uzdoto pirmo jautājumu, proti, kā rīkoties situācijā, t. i., kādu muitas procedūru piemērot, lai iesniedzēja varētu iegūt testēšanai nepieciešamos paraugus, kas deklarēti muitas deklarācijā, kā arī turpmāk.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 98. panta piekto daļu un 64. panta otro daļu, tā kā ir nepieciešams papildus izvērtēt iesniedzējas konkrēto tiesisko situāciju, saņemt un izvērtēt Veselības inspekcijas tiesisko palīdzību, uzziņas sniegšanas termiņš par iesniegumā uzdoto pirmo jautājumu tiek pagarināts uz laiku, ne ilgāku par četriem mēnešiem no iesnieguma saņemšanas dienas.

Pēc konkrētās tiesiskās situācijas izvērtēšanas un Veselības inspekcijas tiesiskās palīdzības saņemšanas uzziņa tiks sagatavota un izsniegta pēc iespējas īsākā termiņā.

Ģenerāldirektore

I. Jaunzeme

DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU

Jelena Pļičko 67120831
Jelena.Plicko@vid.gov.lv
Egija Upenāja 67120834
Egija.Upenaja@vid.gov.lv